

NOWY TESTAMENT

— Pana naszego —

Jezusa Chrystusa

Przekład Księdza Jakuba Wujka z 1599 roku

Wydanie zmodernizowane

Warszawa 2025

ZapomnianaBiblia.pl

NOWY TESTAMENT

Pana naszego Jezusa Chrystusa

— ❧ —

Przekład Księdza Jakuba Wujka z 1599 roku

Wydanie zmodernizowane

Próbka świąteczna

Ewangelia według świętego Łukasza, rozdziały 1–2

Historia Bożego Narodzenia

Zwiastowanie · Magnificat · Narodzenie Pańskie · Pasterze · Symeon i Anna

— ✦ —

Warszawa 2025

ZapomnianaBiblia.pl

Spis treści

1. [Okładka](#)
2. [Strona tytułowa](#)
3. [Ewangelia według świętego Łukasza](#)
 1. [Rozdział 1 — Zwiastowanie i Magnificat](#)
 2. [Rozdział 2 — Narodzenie Pańskie](#)
4. [Pełna wersja na ZapomnianaBiblia.pl](#)

Ewangelia według świętego Łukasza

SUMMA EWANGELII ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Ewangelia świętego Łukasza na pięć części może być rozdzielona. Pierwsza część opisuje dzieciństwo tak Jana Chrzciciela, marszałka Chrystusowego, jako i samego Chrystusa Pana, w rozdziale pierwszym i drugim. Wtóra ma przygotowanie, które było przed okazaniem Pana Chrystusowym, w rozdziale trzecim i na początku czwartego. Trzecia okazywanie jego z nauką i z cudami najwięcej w Galilei, od ostatniej części rozdziału czwartego aż do siedemnastego. Czwarta na przyjście Pańskie na mękę do judzkiej ziemi: od rozdziału siedemnastego aż do połowice rozdziału dziewiętnastego. Piąta zawiera on tydzień święty męki jego: od połowice rozdziału dziewiętnastego aż do końca ksiąg.

Łukasz święty, jako Hieronim pisze, był uczeń i naśladowca Pawła świętego i towarzyszył we wszystkich drogach jego. Co się też pokazuje z Dziejów Apostolskich, kiedy Łukasz, opisując drogi Pawła świętego, tak pospolicie mówi: Przyszliśmy do miasta Filipowa i zamieszkaliśmy tam. A to czyni, dając znać, że wszędzie był z Pawłem.

O nim i o jego Ewangelii Hieronim święty rozumie one Pawłowe słowa: Pośleliśmy z nim brata, który chwałę ma w Ewangelii. Gdzie i to przydaje, że niektórzy mniemają, iż ilekroć Paweł w listach swoich mówi: Według Ewangelii mojej, że to rozumie o księgach Łukasza świętego. A tak Łukasz święty nauczył się Ewangelii nie tylko od Apostoła Pawła (który nie był z Chrystusem w ciele obcującym), ale i od innych Apostołów, czego i sam Łukasz nie przepominał na początku Dziejów Apostolskich. A tak Ewangelię tak napisał, jako słyszał, ale Dzieje Apostolskie złożył, jako widział.

Rozdział 1

Elżbieta począwszy Jana, od Panny Maryj z Ducha świętego brzemienną nawiedzona, urodziła syna Zacharyaszowi przedtem niememu, a potem prorokującemu.

- ¹ Ponieważ wiele ich się kusiło, żeby spisali porządną historią o rzeczach, które się w nas wypełniły;
- ² Jako nam podali, którzy się im od początku sami przypatrowali, i byli sługami mowy:
- ³ Zdało się i mnie, którym z początku pilnie wszystkiego dochodził, porządnie tobie, cny Theophile! wypisać.
- ⁴ Abyś poznał prawdę słów tych, których cię nauczono.

- ⁵ Był za dni Heroda, króla Żydowskiej ziemie, kapłan niektóry imieniem Zacharyasz, z porządku Abiasza, a żona jego z córek Aaronowych, a imię jej Elżbieta.
- ⁶ A byli oboje sprawiedliwymi przed Bogiem, chodząc we wszystkich przykazaniach i usprawiedliwieniach Pańskich bez przygany.
- ⁷ A nie mieli syna, przeto iż Elżbieta była niepłodną, a byli oboje podeszłymi we dniach swoich.
- ⁸ A stało się, gdy odprawował urząd kapłański w rzędzie porządku swego przed Bogiem,
- ⁹ Według zwyczaju urzędu kapłaństwa losem padło, że miał kadzić, wszedłszy do kościoła Pańskiego:
- ¹⁰ A wszystko mnóstwo ludu było zewnątrz, modląc się godziny kadzenia.
- ¹¹ I ukazał mu się Anioł Pański, stojąc po prawej stronie ołtarza kadzenia.
- ¹² I zatrwożył się Zacharyasz, ujrzawszy, i przypadła nań bojaźń.
- ¹³ I rzekł do niego Anioł: Nie bój się, Zacharyaszu! bo jest wysłuchana prośba twoja, a żona twa Elżbieta urodzi tobie syna, i nazowiesz imię jego Jan.
- ¹⁴ A ty będziesz miał wesele i radość, i wiele ich będą się radować z narodzenia jego.
- ¹⁵ Albowiem będzie wielki przed Panem: i wina i sycery pić nie będzie, i będzie napelnion Duchem Świętym jeszcze z żywota matki swój,
- ¹⁶ A nawróci wiele synów Izraelskich ku Panu, Bogu ich.
- ¹⁷ A on uprzedzi przed nim w duchu i mocy Eliaszowej, aby obrócił serca ojców ku synom, a niedowiarki ku roztropności sprawiedliwych, iżby zgotował Panu lud doskonały.
- ¹⁸ I rzekł Zacharyasz do Anioła: Zkąd to poznam? bom jest stary, i żona moja podeszła w dniach swych.
- ¹⁹ A odpowiedziawszy Anioł, rzekł mu: Jam jest Gabryel, który stoję przed Bogiem, a jestem posłan, abych mówił do ciebie, a to dobre poselstwo tobie odniósł.
- ²⁰ A oto będziesz milczącym, ani będziesz mógł mówić aż do dnia, którego się to stanie: dlatego, żeś nie uwierzył słowom moim, które się wypełnią czasu swego.
- ²¹ A lud oczekiwał Zacharyasza, i dziwowali się, że on omieszkawał w kościele.

²² A gdy wyszedł, nie mógł do nich mówić, i poznali, że widzenia widział w kościele. A on skiwał na nie, i został niemym.

²³ I stało się, gdy się wypełniły dni urzędu jego, odszedł do domu swego.

²⁴ A po onych dniach poczęła Elżbieta, żona jego, i tała się przez pięć miesięcy, mówiąc:

²⁵ Iż mi tak Pan uczynił we dni, w które pojrzał, aby odjął moje urąganie między ludźmi

²⁶ A miesiąca szóstego posłan jest Anioł Gabryel od Boga do miasta Galilejskiego, któremu imię Nazareth,

²⁷ Do panny poślubionej mężowi, któremu było Józeph, z domu Dawidowego: a imię panny Marya.

²⁸ I wszedłszy Anioł do niej, rzekł: Bądź pozdrowiona łaski pełna, Pan z tobą, błogosławionaś ty między niewiastami.

²⁹ Która gdy usłyszała, zatrwożyła się na mowę jego, i myślała, jakieby to było pozdrowienie.

³⁰ I rzekł jój Anioł: Nie bój się, Maryo! albowiem nalazłaś łaskę u Boga.

³¹ Oto poczniesz w żywocie i porodisz syna, a nazowiesz imię jego Jezus.

³² Ten będzie wielki, a będzie zwan Synem Najwyższego: i da mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca jego,

³³ I będzie królował w domu Jakóbowym na wieki, a królestwa jego nie będzie końca.

³⁴ A Marya rzekła do Anioła: Jakóż się to stanie, gdyż męża nie znam?

³⁵ A Anioł odpowiedziawszy, rzekł jój: Duch Święty zstąpi na cię, a moc Najwyższego zaćmi tobie. Przetóż i co się z ciebie narodzi święte, będzie nazwano Synem Bożym.

³⁶ A oto Elżbieta, krewna twoja, i ona poczęła syna w starości swój, a ten miesiąc szósty jest onój, którą zowią nieplodną.

³⁷ Bo u Boga nie będzie żadne słowo niepodobne.

³⁸ I rzekła Marya: Oto służebnica Pańska, niechaj mi się stanie według słowa twego. I odszedł od niej Anioł.

³⁹ A powstawszy Marya w onych dniach, poszła na górę z kwapieniem do miasta Judzkiego.

⁴⁰ I weszła w dom Zacharyaszów i pozdrowiła Elżbietę.

- ⁴¹ I stało się, skoro słyszała Elżbieta pozdrowienie Maryi, skoczyło dzieciątko w żywocie jój, i napełniona jest Ducha Świętego Elżbieta.
- ⁴² I zawołała głosem wielkim i rzekła: Błogosławionaś ty między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota twego.
- ⁴³ A skądże mnie to, że przyszła matka Pana mego do mnie?
- ⁴⁴ Albowiem oto, jako stał się głos pozdrowienia twego w uszach moich, skoczyło od radości dzieciątko w żywocie moim.
- ⁴⁵ A błogosławionaś, któraś uwierzyła; albowiem spełni się to, coć jest powiedziano od Pana.
- ⁴⁶ I rzekła Marya: Wielbij, duszo moja, Pana,
- ⁴⁷ I rozradował się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.
- ⁴⁸ Iż wejrzał na niskość służebnice swojej; albowiem oto odtąd błogosławioną mię zwać będą wszystkie narody.
- ⁴⁹ Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który możny jest, i święte imię jego.
- ⁵⁰ A miłosierdzie jego od narodu do narodów, bojącym się jego.
- ⁵¹ Uczynił moc ramieniem swoim, rozproszył pyszne myśli serca ich.
- ⁵² Złożył mocarze z stolice, a podwyższył niskie.
- ⁵³ Łaknące napełnił dobrami, a bogacze z niczem puścił.
- ⁵⁴ Przyjął Izraela, sługę swego, wspomniawszy na miłosierdzie swoje.
- ⁵⁵ Jako mówił do ojców naszych, Abrahamowi i nasieniu jego na wieki.
- ⁵⁶ I mieszkała z nią Marya jakoby trzy miesiące, i wróciła się do domu swego.
- ⁵⁷ A Elżbiecie wypełnił się czas porodzenia, i porodziła syna.
- ⁵⁸ I usłyszeli sąsiedzi i krewni jój, iż uwielbił Pan miłosierdzie swe z nią, i radowali się z nią.
- ⁵⁹ A gdy było dnia ósmego, przyszli obrzezować dzieciątko i nazywali go imieniem ojca jego Zacharyaszem.
- ⁶⁰ A odpowiadawszy matka jego, rzekła: Nie tak, ale nazwan będzie Janem.

- ⁶¹ I mówili do niej: Iż żadnego nie masz w narodzie twym, co by go zwano tem imieniem.
- ⁶² I dawali znać ojcu jego, jakoby go chciał nazwać.
- ⁶³ A zadawszy tabliczki, napisał mówiąc: Jan jest imię jego. I dziwowali się wszyscy.
- ⁶⁴ A wnet się otworzyły usta jego i język jego, i mówił, błogosławiąc Boga.
- ⁶⁵ I padł strach na wszystkie sąsiady ich: i po wszystkich górach Żydowskiej ziemi rozsławione są wszystkie te słowa.
- ⁶⁶ A wszyscy, którzy słyszeli, kładli do serca swego, mówiąc: Co mniemasz za dziecię to będzie? albowiem była z nim ręka Pańska.
- ⁶⁷ A Zacharyasz, ojciec jego, napełnion jest Duchą Świętego, i prorokował, mówiąc:
- ⁶⁸ Błogosławiony Pan, Bóg Izraelski, iż nawiedził i uczynił odkupienie ludu swego.
- ⁶⁹ I podniósł róg zbawienia nam, w domu Dawida, sługebnika swego.
- ⁷⁰ Jako mówił przez usta świętych, którzy od wieku są, proroków swoich.
- ⁷¹ Wybawienie od nieprzyjaciół naszych, i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą.
- ⁷² Aby uczynił miłosierdzie z ojcy naszymi i wspamiętał na testament swój święty,
- ⁷³ Przysięgę, którą przysiągł Abrahamowi, ojcu naszemu,
- ⁷⁴ Że nam dać miał, iżbyśmy, wybawieni z ręki nieprzyjaciół naszych, bez bojaźni mu służyli,
- ⁷⁵ W świętobliwości i w sprawiedliwości przed nim, po wszystkie dni nasze.
- ⁷⁶ A ty dzieciątko! prorokiem Najwyższego będziesz nazwane; bo uprzedzisz przed oblicznością Pańską, abyś gotował drogi jego.
- ⁷⁷ Iżbyś dał naukę zbawienia ludowi jego, na odpuszczenie grzechów ich.
- ⁷⁸ Dla wnętrzości miłosierdzia Boga naszego, przez które nawiedził nas Wschód z wysokości,
- ⁷⁹ Aby zaświecił tym, którzy w ciemności i w cieniu śmierci siedzą, ku wyprostowaniu nóg naszych na drogę pokoju.
- ⁸⁰ A dzieciątko rośło i umacniało się duchem, i było na pustyniach aż do dnia okazania swego przed Izraelem.

Rozdział 2

Pan Chrystus w Bethlehem narodzon, od pasterzów nawiedzon, ósmego dnia obrzezan, w kościele ofiarowan, od Symeona i Anny poznany, i dwunastego roku od rodziców stracony, w kościele nalezion.

- ¹ I stało się w one dni, wyszedł dekret od Cesarza Augusta, aby popisano wszystkich świat.
- ² Ten popis pierwszy stał się od starosty Syryjskiego Cyryna.
- ³ I szli wszyscy, aby się popisali, każdy do miasta swego.
- ⁴ Szedł też i Józef od Galilei, z miasta Nazareth, do Żydowskiej ziemi, do miasta Dawidowego, które zowią Bethlehem, przeto, iż był z domu i pokolenia Dawidowego,
- ⁵ Aby był popisany z Maryą, poślubioną sobie małżonką brzemienną.
- ⁶ I stało się, gdy tam byli, wypełniły się dni, aby porodziła.
- ⁷ I porodziła syna swojego pierworodnego, a uwinęła go w pieluszki i położyła go w żłobie, iż miejsca im nie było w gospodzie.
- ⁸ A byli pasterze w téjże krainie czujący i strzegący nocne straże nad trzodą swoją.
- ⁹ A oto Anioł Pański stanął pod nimi, a jasność Boża zewsząd je oświeciła, i zlekli się wielką bojaźnią.
- ¹⁰ I rzekł im Anioł: Nie bójcie się; bo oto opowiadam wam wesele wielkie, które będzie wszystkim ludowi,
- ¹¹ Iż się wam dziś narodził Zbawiciel, który jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym.
- ¹² A ten wam znak: Znajdziecie niemowlętko uwinione w pieluszki i położone w żłobie.
- ¹³ A natychmiast było z Aniołem mnóstwo wojska niebieskiego, chwalcących Boga i mówiących:
- ¹⁴ Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli.
- ¹⁵ I stało się, gdy odeszli Aniołowie od nich do nieba, pasterze mówili jeden do drugiego: Pójdźmy aż do Bethlehem a oglądajmy to słowo, które się stało, które nam Pan pokazał.
- ¹⁶ I przyszedli, kwapiąc się i znaleźli Maryą i Józefa i niemowlętko położone we żłobie.
- ¹⁷ A ujrzawszy, poznali słowo, które im było powiedziano o dzieciątku tem.
- ¹⁸ A wszyscy, którzy słyszeli, dziwowali się temu, i co do nich pasterze mówili.

- ¹⁹ Lecz Marya te wszystkie słowa zachowywała, stósując w sercu swoim.
- ²⁰ I wrócili się pasterze, wysławiając i chwając Boga ze wszystkiego, co słyszeli i widzieli, jako im powiadano jest.
- ²¹ A gdy się spełniło ósm dni, iżby obrzezano dzieciątko, nazwano jest imię jego Jezus, które było nazwano od Anioła, pierwój niżli się w żywocie poczęło.
- ²² A gdy się wypełniły dni oczyszczenia jój według zakonu Mojżeszowego, przynieśli go do Jeruzalem, aby go stawili Panu,
- ²³ Jako napisano jest w zakonie Pańskim: Że wszelki mężczyzna otwierający żywot, świętym Panu nazwany będzie.
- ²⁴ A iżby oddali ofiarę, wedle tego, co jest powiedziano w zakonie Pańskim, parę synogarlic, albo dwoje gołąbiąt.
- ²⁵ A oto był człowiek w Jeruzalem, któremu imię Symeon, a ten człowiek sprawiedliwy i bogobójny, oczekiwający pociechy Izraelskiej, a Duch Święty był w nim.
- ²⁶ I odpowiedź był wziął od Ducha Świętego, że nie miał oglądać śmierci, azby pierwój oglądał Chrystusa Pańskiego.
- ²⁷ I przyszedł w duchu do kościoła: a gdy wwodzili dzieciątko Jezusa rodzicy jego, aby za nie uczynili wedle zwyczaju zakonnego,
- ²⁸ On téż wziął je na ręce swoje i błogosławił Boga i mówił:
- ²⁹ Teraz puszczasz sługę twego, Panie! w pokoju według słowa twego,
- ³⁰ Gdyż oczy moje oglądały zbawienie twoje.
- ³¹ Któreś zgotował przed oblicznością wszystkich narodów:
- ³² Światłość na objawienie poganów i chwałę ludu twego Izraelskiego.
- ³³ A ojciec jego i matka dziwowali się temu, co o nim mówiono.
- ³⁴ I błogosławił im Symeon i rzekł do Maryi, matki jego: Oto ten położon jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu i na znak, któremu sprzeciwiać się będą.
- ³⁵ I duszę twą własną przeniknie miecz, aby myśli z wielu serc były objawione.

- ³⁶ I była Anna prorokini, córka Phanuelowa, z pokolenia Aser, ta była bardzo podeszła w latach, a siedm lat żyła z mężem swym od panieństwa swego.
- ³⁷ A ta była wdową aż do lat ośmdziesiąt i czterech, która nie odchodziła z kościoła, postami i modlitwami służąc we dnie i w nocy.
- ³⁸ Ta też onéjże godziny nadszedłszy, wyznawała Panu i powiadała o nim wszystkim, którzy oczekiwali odkupienia Izraelskiego.
- ³⁹ A gdy wykonali wszystko według zakonu Pańskiego, wrócili się do Galilei, do Nazareth, miasta swego.
- ⁴⁰ A dziecię rosło i umacniało się pełne mądrości, a łaska Boża była w niem.
- ⁴¹ A rodzicy jego chodzili na każdy rok do Jeruzalem na dzień uroczysty Paschy.
- ⁴² A gdy już był we dwunastcie latach, gdy oni wstąpili do Jeruzalem wedle zwyczaju dnia świętego;
- ⁴³ A skończywszy dni, gdy się wracali, zostało dziecię Jezus w Jeruzalem, a nie obaczyli rodzicy jego.
- ⁴⁴ A mniemając, że on był w towarzystwie, uszli dzień drogi i szukali go między krewnymi i znajomymi.
- ⁴⁵ A nie nalazłszy, wrócili się do Jeruzalem, szukając go,
- ⁴⁶ I stało się po trzech dniach, znaleźli go w kościele siedzącego w pośrodku Doktorów, a on ich słucha i pyta ich.
- ⁴⁷ A zdumiewali się wszyscy, którzy go słuchali, rozumowi i odpowiedziom jego.
- ⁴⁸ A ujrzawszy zdziwili się. I rzekła do niego matka jego: Synu! cóżeś nam tak uczynił? oto ojciec twój i ja żałośni szukaliśmy cię.
- ⁴⁹ I rzekł do nich: Cóż jest, żeście mię szukali? Nie wiedzieliście, iż w tych rzeczach, które są Ojca mego, potrzeba żebym był?
- ⁵⁰ A oni nie zrozumieli słowa, które im mówił.
- ⁵¹ I zstąpił z nimi i przyszedł do Nazareth, a był im poddany. A matka jego wszystkie te słowa zachowała w sercu swem.
- ⁵² A Jezus się pomnażał w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

Wesołych Świąt!

Właśnie przeczytałeś historię Bożego Narodzenia w przekładzie Księdza Jakuba Wujka — tekst, który przez **367 lat** rozbrzmiewał w polskich kościołach i domach.

„Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli.”

Pełna wersja zawiera:

- **27 ksiąg** Nowego Testamentu
- Wszystkie **4 Ewangelie** w pełnej wersji
- **21 Listów Apostolskich**
- **Apokalipsę świętego Jana**
- **Introdukcje** ks. Wujka do każdej księgi
- **Audiobook** — ponad 20 godzin nagrania

E-Book: 24,90 zł

Audiobook:

49,90 zł

Komplet: 64,90

zł

ZapomnianaBiblia.pl

*Niech słowa, które kształtowały polszczyznę przez wieki, towarzyszą Ci przez
cały rok.*

Ta próbka zawiera 2 z 24 rozdziałów Ewangelii według świętego Łukasza.